

Rapport

Rapport over een klacht over Bureau Jeugdzorg Limburg

Datum: 5 maart 2012

Rapportnummer: 2012/031

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat Bureau Jeugdzorg Limburg op basis van informatie waarvan verzoekster herhaaldelijk heeft aangegeven dat die niet juist was, het verzoek tot het afgeven van een machtiging uithuisplaatsing bij de rechtbank heeft ingediend.

Achtergrond

1. Verzoekster en haar ex-partner leven sinds 2009 gescheiden. Samen hebben zij in 2001 een dochter gekregen, die sinds de scheiding bij haar moeder woont. Bureau Jeugdzorg is sinds 2008 bij de dochter betrokken, in het begin in het vrijwillige kader. Met ingang van 9 maart 2010 is haar dochter onder toezicht gesteld van Bureau Jeugdzorg. In juli 2010 is haar dochter met gebruikmaking van een spoedmachtiging uit huis geplaatst. In de kerstvakantie van 2010 is haar dochter weer terug thuis geplaatst. De gang van zaken voorafgaand en rondom de uithuisplaatsing hebben tot klachten bij de klachtencommissie van Bureau Jeugdzorg geleid. Nadat deze op 15 december 2010 uitspraak heeft gedaan en het merendeel van de klachten ongegrond heeft verklaard, is de klacht vervolgens voorgelegd aan de Nationale ombudsman.

Huidige situatie

2. Op dit moment woont haar dochter weer bij verzoekster. Nadat de uithuisplaatsing in december 2010 was beëindigd, ging de dochter vanaf eind januari 2011 nog wel twee nachten per week naar Focus, een orthopedagogische behandelgroep. Deze hulpverlening is in september 2011 beëindigd. Met haar vader heeft de dochter eens per twee maanden een ontmoeting.

Bevindingen

Visie moeder

3. De klachten van verzoekster hebben allemaal betrekking op de informatie die zich in het dossier van Bureau Jeugdzorg bevond. Sommige informatie is vanaf het begin af aan onjuist geweest, maar deze heeft Bureau Jeugdzorg niet willen wijzigen. Hierdoor en door een onjuiste weging van de juiste informatie, heeft Bureau Jeugdzorg partijdige beslissingen genomen.

De voorgeschiedenis

4. Voordat er een ondertoezichtstelling was uitgesproken, bood Bureau Jeugdzorg hulpverlening in het vrijwillige kader. De jeugdhulpverleenster had volgens verzoekster bepaalde informatie onjuist in het dossier opgenomen, met name over de periode november 2009 - januari 2010. Omdat die hulpverleenster bij verzoekster had aangegeven

een andere baan te hebben, heeft verzoekster er destijds geen tijd en energie in willen steken om met haar het gesprek aan te gaan om deze informatie gewijzigd te krijgen.

5. Dat er een ondertoezichtstelling is uitgesproken is volgens verzoekster gebaseerd op onjuiste informatie. De vader heeft in februari 2010 (toen hij niet meer met verzoekster en hun dochter in hetzelfde huis woonde) naar de school van hun dochter gebeld omdat hij zich zorgen over haar maakte. De intern begeleider van de school is toen bij haar in de klas gaan kijken. Op dat moment zat zij niet in de klas en dit is aan vader en het AMK gemeld. Dit heeft vervolgens tot een raadsonderzoek en de ondertoezichtstelling geleid. Later is gebleken dat zij op dat moment ziek thuis was en dat verzoekster haar ziek had gemeld. Als de school en Bureau Jeugdzorg dit eerst hadden gecontroleerd en niet zomaar op het verhaal van de vader waren afgegaan was het zover allemaal niet gekomen. De directeur van de school heeft naar verzoekster toe erkend dat de intern begeleider door vader is misleid. De huidige gezinsvoogd heeft inmiddels ook erkend dat er in 2009 en 2010 fouten zijn gemaakt, maar hij wil zijn collega's niet afvallen en wil dat daarom niet op papier zetten.

6. Toen er in maart 2010 een ondertoezichtstelling was opgelegd, heeft verzoekster in gesprek met de eerste gezinsvoogd de onjuiste informatie willen aanpassen. Als gevolg van een auto-ongeluk heeft verzoekster een whiplash. Hiervoor is zij onder behandeling geweest bij een klinisch-psycholoog. In februari 2010 was de therapie beëindigd met een positief resultaat. De gezinsvoogd wilde daarop inzage krijgen in het rapport dat deze psycholoog over verzoekster had opgemaakt. Verzoekster wilde haar die informatie niet geven omdat zij van mening was dat dat voor de hulpverlening aan haar dochter niet van belang was. Toen heeft de toenmalige gezinsvoogd gedreigd dat als zij de inzage niet kreeg, zij de oudere en onjuiste informatie over verzoekster in het dossier zou laten staan. Verzoekster heeft zich hierdoor onder druk gezet gevoeld. Vervolgens heeft Bureau Jeugdzorg een psychodiagnostisch onderzoek bij verzoekster geïndiceerd. Dit vindt verzoekster erg vreemd, de psycholoog had al geconstateerd dat er niets met haar aan de hand is en daarnaast had Bureau Jeugdzorg ook eerst contact met haar huisarts kunnen opnemen.

De informatieverzameling voorafgaand aan de uithuisplaatsing

7. Voordat haar dochter met spoed uit huis werd geplaatst was er een indicatiebesluit en een plan van aanpak. Dat plan van aanpak is zonder overleg met de ouders opgesteld mede op basis van de onjuiste informatie die tijdens de hulpverlening in het vrijwillige kader in het dossier terecht was gekomen. Op 9 juli 2010 heeft verzoekster haar schriftelijke reactie op de indicatie en het plan van aanpak gegeven, maar hier is naar haar mening niets mee gebeurd, waardoor het verzoek van de machtiging uithuisplaatsing naar haar mening niet voldoet aan de eisen. Deze is gebaseerd op fouten en het bijbehorende plan van aanpak is niet in samenspraak met haar opgesteld, zoals volgens een voorlichtingsfolder van Bureau Jeugdzorg wel zou behoren te gebeuren. Op 23 juli 2010

zijn de indicatie en het behandelplan naar de rechter gestuurd, zonder dat de reactie van 9 juli 2010 van verzoekster daarin is verwerkt. Verzoekster was tot en met januari 2012 bezig om de fouten in het dossier te herstellen.

8. In het indicatiebesluit, dat is opgesteld voorafgaand aan het verzoek om de machtiging uithuisplaatsing af te geven, is als grondslag: "psychiatrische grondslag" bij haar dochter genoemd. Verzoekster vindt het onjuist dat Bureau Jeugdzorg over haar dochter heeft gezegd dat er een psychiatrische grondslag was voor de uithuisplaatsing, want het is niet aan Bureau Jeugdzorg om die diagnose te stellen.

9. In het kader van de vrijwillige hulpverlening van Bureau Jeugdzorg waren onder andere Boddaert en Meander thuiszorg bij het gezin betrokken. Verzoekster heeft de Nationale ombudsman laten weten dat de hulpverleners van deze twee instanties haar dochter in juni 2010 al een half jaar niet meer hebben gezien. De andere hulpverleners die bij het zogenaamde Team rondom de Jeugdige (hierna: TRJ) betrokken zijn geweest hebben haar dochter helemaal nooit gezien. Verzoekster is van mening dat ook de speltherapeut van haar dochter, haar eigen behandelaar en de huisarts hadden moeten worden gehoord. Voor wat betreft de huisarts, hierover heeft de klachtencommissie van Bureau Jeugdzorg geoordeeld dat er meer inspanningen hadden moeten worden verricht om deze (proberen) te raadplegen.

De bezoekenregeling na de uithuisplaatsing

10. Verzoekster is van mening dat Bureau Jeugdzorg de zaken als het ware omdraait: zij wordt als psychisch gezonde vrouw aangezien voor psychisch niet-gezonder en haar ex-echtgenoot wordt als psychisch gezond beschouwd terwijl deze psychisch niet-gezonder is. Dit is tot uiting gekomen in de bezoekenregeling met haar dochter tijdens de uithuisplaatsing. Verzoekster heeft haar alleen onder begeleiding van Bureau Jeugdzorg mogen bezoeken terwijl haar ex-echtgenoot haar zonder begeleiding heeft mogen bezoeken. Deze situatie is ontstaan nadat haar ex-echtgenoot ergens anders is gaan wonen. Al voor die tijd heeft Bureau Jeugdzorg zorgen over problemen rondom de dochter gehad. Deze problemen zijn volgens verzoekster veroorzaakt door de psychische gesteldheid van haar ex-echtgenoot. Omdat deze problemen niet meteen zijn opgelost nadat haar ex-echtgenoot het huis heeft verlaten, moesten deze problemen wel door verzoekster worden veroorzaakt. Ten minste, dit is volgens verzoekster de onterechte conclusie van Bureau Jeugdzorg geweest.

Visie Bureau Jeugdzorg

11. In de reactie op het onderzoek heeft Bureau Jeugdzorg de Nationale ombudsman laten weten, en daarvan ook een afschrift toegestuurd, dat het verzoekster excuses heeft aangeboden met betrekking tot de door de klachtencommissie gegrond verklaarde klacht over het te laat consulteren van de huisarts. In de reactie is Bureau Jeugdzorg niet

inhoudelijk ingegaan op de geformuleerde klachten.

12. Uit het verweer dat Bureau Jeugdzorg heeft gegeven bij de klachtencommissie, stukken in het dossier en het verslag van het telefoongesprek met de gezinsvoogd van

3 oktober 2011 (zie ook hierna, onder het kopje "visie gezinsvoogd") komt het volgende naar voren:

Wanneer verzoekster van mening is dat er feitelijke onjuistheden in het dossier staan, dan kunnen deze op haar verzoek worden gewijzigd. De term "psychiatrische grondslag" in het indicatiebesluit is niet bedoeld als diagnose over de dochter.

Bureau Jeugdzorg heeft nadat het had besloten de rechter om een machtiging uithuisplaatsing te verzoeken, om de afgifte van een spoedmachtiging verzocht omdat Bureau Jeugdzorg in het TRJ overleg een inschatting heeft gemaakt dat verzoekster haar dochter en zichzelf iets aan zou doen. Dit kwam voort uit uitspraken van verschillende hulpverleners die bij het gezin betrokken waren. De dochter lijkt voor een groot deel de zin van het leven te zijn van haar moeder; op het moment dat zij bij haar moeder wordt weggehaald kan deze daar heftig op reageren. Daarnaast heeft ook de vader deze angst uitgesproken. Alle beslissingen in dit kader zijn zorgvuldig en weloverwogen genomen in het TRJ. De rechter heeft de visie van Bureau Jeugdzorg getoetst en de machtiging uithuisplaatsing uitgesproken. De rechter heeft daarbij aangegeven dat het noodzakelijk is dat er middels observatie zicht komt op datgene dat de ontwikkeling van de dochter bedreigt en wat nodig is om deze bedreiging te stoppen. Tegen deze beschikking heeft hoger beroep open gestaan maar verzoekster heeft daarvan geen gebruik gemaakt.

Bureau Jeugdzorg en verzoekster verschillen van mening over de manier waarop er tegen de problemen van de dochter van verzoekster moet worden aangekeken. Bureau Jeugdzorg neemt kennis van de visie van verzoekster, maar dat houdt niet in dat Bureau Jeugdzorg het ook met haar eens is. Verzoekster stelt dat de problematiek van haar dochter voortvloeit uit het handelen van haar ex-echtgenoot. Bureau Jeugdzorg is van mening dat de hele situatie, dus ook de situatie bij verzoekster thuis, de oorzaak is van de problemen van de dochter. Verzoekster is niet in staat om naar haar eigen functioneren ten opzichte van haar dochter te kijken en beter aan te sluiten bij wat zij nodig heeft. De visie van verzoekster op het plan van aanpak maakt wel onderdeel uit van het dossier, het is aan het plan van aanpak gehecht.

Visie gezinsvoogd en teamleider

13. De Nationale ombudsman heeft de gezinsvoogd aangeschreven die als eerste de gezinsvoogd van de dochter is geweest. Met haar, haar teamleider en de GZ-psycholoog heeft op 3 oktober 2011 een telefoongesprek plaatsgevonden waarin een aantal nadere vragen zijn beantwoord. Volgens Bureau Jeugdzorg is dit een zaak waarin iedereen zich

enorm heeft ingespannen. Vanwege de complexiteit van de zaak heeft er in deze zaak veelvuldig intern overleg plaatsgevonden en al snel werd de GZ-psycholoog ingeschakeld, waar in de meeste gevallen alleen de interne gedragswetenschapper van het betrokken team erbij wordt gehaald.

De informatieverzameling voorafgaand aan de uithuisplaatsing

14. De gezinsvoogd heeft zich tijdens de start van de ondertoezichtstelling bezig gehouden met het goed in kaart brengen van de problematiek door verschillende gesprekken te voeren met de beide ouders, de school en andere hulpverleners die actief zijn geweest rondom het gezin. De gezinsvoogd heeft de situatie rondom de dochter besproken in een multidisciplinair overleg, het TRJ. De conclusie van het TRJ was dat de dochter vastliep in haar ontwikkeling en heeft vervolgens voor de dochter een observatie binnen de GGZ geïndiceerd. Tijdens datzelfde overleg is besloten om verzoekster daarvan niet van tevoren op de hoogte te stellen, omdat bij meerdere hulpverleners en de vader de zorg bestond dat verzoekster zichzelf of haar dochter wat aan zou kunnen doen wanneer zij vooraf van die indicatie op de hoogte zou worden gesteld. Vervolgens is er verzocht om een machtiging uithuisplaatsing zonder voorafgaand verhoor. Deze is afgegeven. De gezinsvoogd heeft de huisarts verzocht aanwezig te zijn bij de daadwerkelijke uithuisplaatsing ter ondersteuning van verzoekster. Deze kon echter niet aanwezig zijn, maar de huisarts heeft op dat moment geen signalen richting Bureau Jeugdzorg afgegeven dat de inschatting dat moeder heftig op de uithuisplaatsing zou kunnen reageren verkeerd is. De gezinsvoogd zelf en Bureau Jeugdzorg in het algemeen kunnen zich niet vinden in de klachten van verzoekster dat er sprake is geweest van misleiding, chantage, verkeerde informatie of dreiging. Bureau Jeugdzorg heeft de feiten geprobeerd weer te geven en veelvuldig en intensief overlegd met verschillende disciplines om zo zorgvuldig mogelijk te werk te gaan, zowel in het belang van de dochter als in het belang van haar moeder.

15. Voor wat betreft de informatie in het dossier waarvan verzoekster aangeeft dat deze niet waar is, geeft de gezinsvoogd aan dat er regelmatig met verzoekster is gesproken over de manier waarop Bureau Jeugdzorg de informatie verzamelt. In principe wordt de informatie die van derden wordt verkregen voor waar aangenomen, tenzij duidelijk blijkt dat deze onjuist is. Bureau Jeugdzorg gaat er van uit dat een derde partij er geen belang bij heeft om onjuiste informatie te verstrekken. Verzoekster heeft een andere beleving van de gebruikte informatie, Bureau Jeugdzorg heeft geprobeerd haar uit te leggen dat het mogelijk is dat zij daarover een andere mening heeft, maar dat dat niet hoeft te betekenen dat die informatie daarmee onjuist is. De Raad voor de Kinderbescherming heeft in de raadsrapportage voorafgaand aan de ondertoezichtstelling beschreven dat verzoekster kenmerken vertoont van een bepaalde persoonlijkheidsstoornis. Verzoekster is het daarmee niet eens en heeft aangegeven dat er rapportages bestaan die het tegendeel bewijzen. De gezinsvoogd heeft haar verzocht om deze rapportages op te mogen vragen, maar verzoekster heeft geen toestemming gegeven. Daarom heeft de gezinsvoogd de informatie van de Raad wel overgenomen en de mening van verzoekster daarbij vermeld.

Wanneer er een ondertoezichtstelling is uitgesproken moet Bureau Jeugdzorg voortborduren op de raadsrapportage die daaraan vooraf is gegaan; de rapportage is tenslotte de grond geweest voor het uitspreken van de ondertoezichtstelling.

De bezoekenregeling na de uithuisplaatsing

16. De stelling van verzoekster dat haar ex-echtgenoot hun dochter onbegeleid en zij haar dochter alleen begeleid mocht bezoeken is niet juist. Alle bezoekenmomenten van de ouders hebben zich afgespeeld op de groep waar de dochter verbleef. Bij beide ouders heeft het bezoek dus onder begeleiding van de groepsleiding plaatsgevonden.

17. Na het gesprek met de eerste gezinsvoogd is er telefonisch contact geweest met de huidige gezinsvoogd, de gezinsvoogd waarvan verzoekster heeft aangegeven dat hij heeft erkend dat er in het verleden fouten zijn gemaakt. De gezinsvoogd zelf heeft daarover tijdens het gesprek aangegeven dat hij niet heeft erkend dat er in het verleden fouten zijn gemaakt. Wel heeft hij bij bepaalde informatie in het dossier, waar dat relevant was, de mening van verzoekster erbij vermeld voor zover deze ontbrak. Het is niet aan hem om informatie die zijn collega's in het dossier hebben opgenomen te verwijderen. En als die informatie al niet meer zou kloppen, wil dat niet zeggen dat die onjuist was op het moment dat zijn collega's die in het dossier opnamen.

Reactie van verzoekster op de Raadsrapportage

Verzoekster heeft in de reactie op het verslag van bevindingen aangegeven dat zij na het uitbrengen van de raadsrapportage nog met de Raad heeft gesproken. De Raad zou de passages waarin wordt beschreven dat er bij verzoekster sprake is van een stoornis hebben aangepast in dat zij bepaalde kenmerken vertoont.

Relevante informatie uit het dossier van Bureau Jeugdzorg

De informatieverzameling voorafgaand aan de uithuisplaatsing

18. Uit de contactjournals blijkt dat er voorafgaand aan de uithuisplaatsing veelvuldig contact is geweest tussen Bureau Jeugdzorg en onder andere de school van de dochter. In die contacten is er gesproken over haar gedrag op school en haar absenties. In andere contactjournals wordt verslag gedaan van de contacten tussen de dochter en haar vader en hoe deze verlopen of zij en haar moeder daar tegenaan kijken. Ook staat er in de contactjournals beschreven hoe andere hulpverleners dan de gezinsvoogd tegen de situatie aankijken. In cijfers zijn er de volgende contacten geweest: er zijn acht contacten tussen de school en Bureau Jeugdzorg geweest, drie contacten met de Mondriaan Zorggroep (een instelling voor geestelijke gezondheidszorg) en één zorgoverleg waar meerdere hulpverleners aan deel hebben genomen. Daarnaast is er bij de start van de ondertoezichtstelling aan beide ouders een huisbezoek gebracht en is er, naar aanleiding van de omgangsregeling met haar vader, tweemaal contact geweest met verzoekster.

19. In het eerste plan van aanpak van de ondertoezichtstelling, daterend van 21 juni 2010, wordt de aanleiding tot de ondertoezichtstelling en de mening van de ouders daarover besproken. Verzoekster is van mening dat de ondertoezichtstelling ten onrechte is uitgesproken, haar ex-partner weet het niet zo goed. De dochter denkt dat deze is uitgesproken omdat haar vader ergens anders is gaan wonen. Bureau Jeugdzorg is van mening dat de ondertoezichtstelling is uitgesproken omdat er grote zorgen over de emotionele ontwikkeling van de dochter zijn. Haar belang is door haar ouders ondergeschikt gemaakt aan hun onderlinge problemen. Zij spreken met name over hun eigen problemen en hun verstoorde relatie, maar de problemen zij daarvan ondervindt worden niet naar voren gebracht. Als gevolg van deze problemen heeft zij bijna geen contact met haar vader en dit vindt Bureau Jeugdzorg een zorgelijke ontwikkeling. Verzoekster heeft alle hulp stopgezet. De redenen die zij daarvoor aandraagt zijn volgens Bureau Jeugdzorg met name in haar eigen belang. Bureau Jeugdzorg vindt het noodzakelijk dat er hulp wordt opgestart met behulp van een dwingende maatregel. Ook staat er in het plan van aanpak beschreven dat verzoekster van mening is dat de rechter zijn uitspraak heeft gebaseerd op onjuiste en onvolledige informatie.

20. Op 20 juli 2010 heeft Bureau Jeugdzorg de rechter verzocht een machtiging uithuisplaatsing af te geven zonder voorafgaand verhoor. Bij het verzoekschrift was het indicatiebesluit bijgesloten waarin de reacties van de ouders niet waren verwerkt in verband met het spoedeisende karakter en het reeds eerder genoemde gevaarscriterium. De aanleiding tot het verzoek is dat er al jaren ernstige zorgen zijn over de ontwikkeling van de dochter. Gedurende de jaren zijn de zorgen toegenomen. Diverse vormen van hulpverlening hebben niet tot een verbetering geleid. Sinds de ondertoezichtstelling heeft de gezinsvoogd geprobeerd om helder te krijgen wat de dochter nodig heeft. Er zijn ernstige zorgen, ook vanuit de school. Bureau Jeugdzorg wil met de uithuisplaatsing onderzoeken wat er van het probleemgedrag van de dochter overblijft wanneer haar moeder niet de primaire opvoeder is. Aan dit verzoek is uitgebreid overleg met alle hulpverleners vooraf gegaan. Dit overleg heeft er ook toe geleid dat de uithuisplaatsing door middel van een spoedverzoek werd verzocht.

21. Op 23 juli 2010 heeft de rechter de machtiging uithuisplaatsing afgegeven, zonder dat verzoekster en haar ex-partner van te voren daarover zijn gehoord. Op 5 augustus 2010 heeft de rechter beide ouders gehoord. De rechter heeft bepaald dat, op basis van de stukken en de mondelinge behandeling, voldoende gronden zijn gebleken die de spoeduithuisplaatsing noodzakelijk hebben gemaakt.

22. Op 20 september 2010 heeft er een bemiddelingsgesprek plaatsgevonden tussen Bureau Jeugdzorg en verzoekster. In het verslag van dat gesprek staat beschreven dat verzoekster het niet eens is met veel van de in het dossier beschreven zaken. Het bemiddelingsgesprek werd beperkt tot het plan van aanpak en daarnaast is er gesproken over het verzoek om een andere gezinsvoogd toegewezen te krijgen. Bureau Jeugdzorg en verzoekster konden het niet eens worden over de zorgen rondom de dochter.

23. Op 26 november 2010 is er contact geweest tussen de toenmalig gezinsvoogd en de huisarts van verzoekster. Deze heeft onder meer aangegeven de boosheid van verzoekster te begrijpen. Bepaalde punten in de verslaglegging zijn te zwaar aangezet. Andere punten die de huisarts aan de gezinsvoogd heeft aangegeven zijn onder andere dat de afwezigheid van de vader niet voor de nodige rust heeft gezorgd en dat de vader instanties bewerkt, waardoor de moeder in een verkeerd daglicht komt te staan.

Beoordeling

24. Op het moment dat haar dochter uit huis werd geplaatst, was dit een grote schok voor verzoekster. De kern van haar klachten is dat Bureau Jeugdzorg voorafgaand aan deze voor haar schokkende gebeurtenis onzorgvuldig te werk is gegaan. Het begrip onzorgvuldig moet hier zo worden begrepen dat verzoekster van mening is dat de voorbereiding van de aanvraag niet goed is geweest. Als deze voorbereiding wel goed was geweest, zo is zij van mening, was haar dochter nooit uit huis geplaatst. In haar ogen is het feit dat haar dochter na twee maanden weer onverwachts thuis werd geplaatst daarvan het bewijs. Omdat voor haar de uithuisplaatsing onzorgvuldig voorbereid en plotseling is geweest, heeft zij elke dag de angst dat het weer kan gebeuren.

25. De vraag die hier moet worden beantwoord, is of de voorbereiding voorafgaand aan de aanvraag van de spoedmachtiging uithuisplaatsing goed is geweest, of dat deze zoals verzoekster stelt, onzorgvuldig is geweest. De Nationale ombudsman zal geen oordeel geven of het al dan niet terecht is geweest dat er een uithuisplaatsing is uitgesproken, daarover kan en mag alleen een rechter uitspraak doen.

26. Het vereiste van goede voorbereiding houdt in dat de overheid alle informatie die van belang is om een weloverwogen beslissing te nemen verzamelt. Dat betekent dat de overheid actief informatie verwerft en deze informatie toetst door middel van wederhoor bij de burger.

27. Verzoekster is van mening dat de beslissing tot uithuisplaatsing op basis van onjuiste informatie is genomen. Verzoekster heeft bij de Nationale ombudsman meerdere malen aangegeven dat er informatie onjuist in het dossier is opgenomen, maar zij heeft niet gespecificeerd welke informatie er onjuist was. Afgezien dat de uithuisplaatsing op basis van "psychiatrische grondslag" betreffende de dochter volgens verzoekster een onjuiste weergave van zaken geeft, is het de Nationale ombudsman niet duidelijk geworden over welke informatie in het dossier verzoekster het niet eens was met Bureau Jeugdzorg.

28. Uit de kopie van het dossier van Bureau Jeugdzorg blijkt niet dat verzoekster Bureau Jeugdzorg veelvuldig heeft gewezen op onjuistheden in het dossier. In het eerste plan van aanpak (van 21 juni 2010) staat wel beschreven dat zij heeft aangegeven dat de kinderrechter zich bij het uitspreken van de ondertoezichtstelling heeft gebaseerd op onvolledige en foutieve informatie, maar niet wat die onvolledigheid of foutieve informatie

inhoudt. Tijdens de klachtbehandeling bij Bureau Jeugdzorg is dit voor wat betreft Bureau Jeugdzorg alleen aan de orde geweest voor wat betreft de zinsnede "psychiatrische grondslag" in het indicatiebesluit. Voor het overige is onjuiste informatie in het dossier niet besproken.

29. Over de zinsnede "psychiatrische grondslag" heeft de Nationale ombudsman niet kunnen concluderen dat deze onjuist was of niet op die wijze geformuleerd had mogen worden. Bureau Jeugdzorg heeft problemen rondom de dochter geconstateerd waarvan de oorzaak op dat moment nog onduidelijk was. Daarop heeft Bureau Jeugdzorg nader onderzoek willen laten verrichten naar de oorzaak van die problemen. Om dat nadere onderzoek te laten verrichten, moest een indicatiebesluit worden afgegeven. Dat er in dat indicatiebesluit over "psychiatrische grondslag" wordt gesproken ziet de Nationale ombudsman niet als diagnose, maar meer als onderzoeksvraag voor het nader te verrichten onderzoek.

30. De problemen die Bureau Jeugdzorg in het gezin heeft geconstateerd besloegen meerdere terreinen. Volgens verzoekster hebben deze met name betrekking gehad op de vader, Bureau Jeugdzorg is van mening dat er meer aan de hand was. Op het moment dat de vader ergens anders is gaan wonen, bleven er problemen bestaan. Daarnaast ontstonden er ook nieuwe zorgen, namelijk rondom de omgangsregeling van de dochter met haar vader. Ook waren er zorgen over haar afwezigheid van school en haar gedrag in de klas. Deze zorgen zijn besproken tijdens een multidisciplinair overleg. Dit alles bij elkaar was voor Bureau Jeugdzorg de aanleiding om het indicatiebesluit voor het nadere onderzoek af te geven. In verband met de ingeschatte reactie van verzoekster op de indicatie heeft Bureau Jeugdzorg de rechter verzocht een (spoed)machtiging uithuisplaatsing af te geven. De uithuisplaatsing is dus niet zozeer aangevraagd op basis van de informatie uit het verleden die zich in het dossier bevond, maar was met name gebaseerd op de actuele situatie nadat er een ondertoezichtstelling was uitgesproken.

31. Al het voorgaande overziend, concludeert de Nationale ombudsman dat de klacht van verzoekster over de onjuiste informatie in het dossier zich met name heeft gericht op de zinsnede "psychiatrische grondslag". Daarvan heeft de Nationale ombudsman geconcludeerd dat deze niet onjuist is geweest nu deze als werkhypothese heeft gediend voor nader, nog uit te voeren, onderzoek. Daarnaast heeft de Nationale ombudsman geconcludeerd dat het verzoek om de machtiging uithuisplaatsing af te geven niet alleen is gebaseerd op oude informatie in het dossier, maar met name ook op de zorgen die zijn ontstaan in de periode na de ondertoezichtstelling.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging over Bureau Jeugdzorg Limburg is niet gegrond.

Slotbeschouwing

Tussen de ondertoezichtstelling en de uithuisplaatsing heeft slechts vier maanden gezeten. Uit het dossier is gebleken dat er in deze periode veel contacten zijn geweest óver de dochter en haar ouders. Er werd meer óver haar en haar ouders gesproken en overlegd in plaats van met hen. Daarom kan de Nationale ombudsman zich wel voorstellen dat de uithuisplaatsing voor verzoekster geheel onverwacht heeft plaatsgevonden en angst voor herhaling in de toekomst tot gevolg heeft gehad. De Nationale ombudsman heeft er volledig begrip voor dat er situaties denkbaar zijn waarin er snel gehandeld moet worden en dat er dan meer gesprekken óver gezinnen dan mét de gezinnen plaatsvinden. Toch is het belang groot van contacten tussen Bureau Jeugdzorg en de ouders van een onder toezicht gestelde. Ook wanneer de zorgen over een jeugdige aanleiding geven tot een uithuisplaatsing, is het in het kader van een goede gang van zaken nodig om, voor zover mogelijk, met de ouders in gesprek te blijven over de zorgen en eventuele consequenties daarvan. Ook dat maakt deel uit van een goede voorbereiding. Wanneer het lastig is om met ouders in gesprek te blijven, kunnen mediationvaardigheden worden ingezet om toch in contact te blijven.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer